

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 33. Guilielmus Nogaretus in Italia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

dem sacram animi & contumaciæ, quod ad ecclesiam suam redire iussus non paruerit; ideoque ab hujus administratione in rebus sacris ac terrenis ad tempus abstinere illum voluit. Rursus alias per litteras universos Doctores in Gallia præditos potestate conferendi doctrinæ laureas, & profitendi aut docendi scientiam aliquam exclusit ab his functionibus, donec Rex mandatis Ecclesiæ se submiserit, quæ interim contra hanc inhibitionem traderent, insignia facultatum declarans irrita. Has quatuor litteras dedit eodem die 15 Aug. 1303. Denique per ultimas 25 Aug. scriptas Franciæ Ecclesias cunctas cathedrales æque ac regulares, scilicet episcopatus & abbatias vacantes vel vacaturas, donec Philippus ad officium erga Sedem Sacram redierit, suo reservavit arbitrio, & omnibus, qui jus eligendi ad dignitates illas, vel in eis confirmandi haberent, ne hoc uterentur, strictissime interdixit, alioqui talem infirmans actum.

Sæcul. XIV.
A.C. 1303.

Diff. p. 163.
Rayn. n. 38.

§. XXXIII.

Guilielmus Nogaretus in Italia.

Cum Papa Bonifacius has ederet litteras, nesciebat, quid ipsi Guilielmus Nogaretus machinaretur. Hic enim illum futuro Lugduni concilio sistendum

Jo. Villani
l. 8. c. 63.
Diff. p. 175.

Histor. Eccles. Tom. XXII. M m clam

Sæcul. XIV.
A.C. 1303.

clam capere conabatur cum alio Equite Joanne Musceto duobusque Doctoribus in Italiam a Rege Philippo missus de consilio Stephani Columnæ aliorumque Itatorum sagacium. Mandatum erat scriptum Parisiis 7 Martii an. 1302, nempe anno 1303 ante Pascha; & indicabat eos certa in loca ob quædam negotia a Rege missos habere plenam potestatem agendi cum quovis hominum genere, inveniendi idonea fœdera & pactiones, ac promittendi subsidia mutua. Tenebant simul litteras argentarias, ut magnas pecuniæ summas acciperent a mercatoribus ignaris tamen, quibus illa usibus destinaretur. Delati ad Hetruriæ castellum quoddam Musceto proprium diu ibi commorabantur. Mittebant inde procuratores ac epistolas in varia loca, & ad se vocabant illos, quibuscum habebant negotium. Interim ad indigenas dicebant se venisse inter Papam & Regem Galliæ pactum conflaturos: & hac specie constituebant modos capiendi Papam Anagninæ, quo se cum Cardinalibus totaque aula sua receperat, ibi securitatem quam alibi se fore ratus, eo quod sua patria esset: & illic in ædibus habitabat suis.

Ibidem componebat postremas litteras, quas die Natali SS. Virginis 8 Septembris editurus erat; & abi dicit se

tanquam Christi Vicarium habendi potestatem regendi Reges virga ferrea, & velut vasa figuli confringendi; sed quasi patrem bonum correctione salubri contentum esse. Hoc fine ad Regem Philippum a se missum fuisse primo Nuncium Jacobum de Normannis; deinde Cardinalem Moinium, qui cum esset Galus & amicus Regis, saluti ejus studeret. Rex tamen, addit Papa, Cardinalem, ut hic ipse ad nos retulit, majore, quam Nuncium, affecit ignominia, recusans absolutionem ab eo sibi oblatam nostro nomine, ac ei excubias obtrudens, quæ obstarent, ne iret, quo vellet, ac ne se adeuntes reciperet. Papa meminit etiam de violentiis, quas perhibet Præsulibus a Rege illatas, ne irent Romam, & ut ipsius appellationi adhærerent. Postea concludit Regem manifesto incurrisse in anathemata per canones plures intorta; ideoque haud posse amplius conferre beneficia, etiamsi jus haberet aliquod; nec per se aut per alium facere actum jurisdictionis; nam fore nullum. Ejus clientes fiduciariorum, ac subditos omnes absolvit a fide debita etiam jurata: & sub anathematis poena prohibemus, adjungit, ne obediant ei, ullumque præstent obsequium. Irrita declaramus foedera cuncta, quæ forsan aliis cum Principibus junxit: & hanc sententiam

Sæcul. XIV.
A. C. 1303.

Diff p. 182.

Psal. II. 9.

p. 184.

p. 185.

p. 186

M m 2

affigi

Sæcul. XIV. affigi volumus cathedrali Ecclesiæ Anagninæ, ne Rex aut alius quisquam causetur ignorantiam.

A. C. 1303.

§. XXXIV.

Bonifacius capitur, & obit.

*Diff. p. 310.
F. Villani
c. 63.*

Sed pridie, quam hæ litteræ promulgarentur, scilicet die sabbathi 7 Septembris an. 1303. mane Guilielmus Nogaretus Anagniam intravit cum Sciarra Columna & quibusdam regionis Optimatibus. Ducebant equites trecentos, & amicorum pedites magno numero conductos sumptibus Gallorum Regis, cuius insignia portabant clamantes: Moriatur Papa Bonifacius, & vivat Rex Francie! Nogaretus a Magistratu Anagninæ ac præsidii Duce subsidium postulatum obtinuit: atque ita jungentis se populis auctus urbem ac deinde palatium Papæ post aliquam pugnam occupavit. Cardinales fuga latebram petebant: sed aliqui clandestinam cum Gallis agitare consilia feruntur. Plerique Papæ domesticæ pariter aufugiebant.

Ipse obrutum se tam subito ac delitutum videns, cum de se actum esse putaret, Instar Christi proditus, ajebat, ut Papa mori statuo: & trabea, quam S. Petri pallium tum vocabant, indutus imposita capiti corona, quæ Constantiniana